

Міністерство освіти і науки України

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Кафедра туристичного бізнесу та країнознавства

**Комплекс навчально-методичного забезпечення**

**з дисципліни**

**Зовнішньополітичні процеси в країнах Європи та  
Північної Америки**

Рівень вищої освіти другий (магістерський)

галузь знань 29 «Міжнародні відносини»

спеціальність 291 «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії»

освітня програма: «Міжнародні відносини та регіональні студії: європеїстика»

вид дисципліни: обов'язкова

факультет міжнародних економічних відносин та туристичного бізнесу

2020 / 2021 навчальний рік

## **1. Навчальний контент**

**Тема 1. Країни Європи та Північної Америки у світовій системі міжнародних відносин.** Розпад СРСР і формування нової системи міжнародних відносин. Глобалізації за розташування сил у світі. Роль країн Заходу в підтримці миру і безпеки. Боротьба з тероризмом. Ініціативи з підтримки демократії, захисту прав людини, сприяння налагодженню ефективного управління в країнах, що розвиваються. Співпраця з ООН. Підтримка безпеки у світі. Реагування на кризи і гуманітарна допомога. Участь у вирішенні проблем, пов'язаних зі змінами клімату.

**Тема 2. Інтеграційні процеси і проблеми безпеки в регіоні.** Зміст Маастрихтської (1992 р.), Амстердамської (1997 р.), Ніццької (2001 р.) і Лісабонської (2007 р.) угод. Проблеми інтеграційних процесів. Чинник кризи 2008 р. Grexit і Brexit. Відцентрові тенденції в країнах Європи.

Угода НАФТА 1994 р. та її завдання. Структура організації. Остаточна відмова митних бар'єрів у 2008 року. Наслідки створення НАФТА. Проблема інтелектуальної власності на теренах Північної Америки.

Створення Ради північноатлантичного співробітництва (РПАС) (грудень 1991 р.). Брюсельський саміт НАТО і програма «Партнерство заради миру» (1994 р.). «Дослідження про розширення НАТО» (1995 р.), Ініціатива Середземноморського діалогу (1995 р.). Мадридський саміт НАТО і його рішення (1997 р.). Саміт у Вашингтоні (1999 р.). Празький саміт 2002 р. і його рішення. Норфолкська програма 2003 р. Мюнхенська програма 2005 р. Нова стратегічна концепція Альянсу «Активна участь, сучасна оборона» (2010 р.). Лісабонський саміт 2010 р. Чиказький саміт і стратегія стримування агресії РФ. Варшавський саміт 2016 р. і його рішення.

**Тема 3. Зовнішня політика США.** Еволюція зовнішньополітичного курсу країни у XXI ст. Спроба порівняльного аналізу міжнародного курсу

республіканців і демократів. Нові напрями політики і пріоритети адміністрації Д. Трампа.

**Тема 4. Зовнішня політика Канади.** Основні напрями міжнародного курсу. Взаємини із Лондоном і Вашингтоном. Участь у Північноатлантичній системі безпеки і інтеграційних проєктах.

**Тема 5. Міжнародна політика Великої Британії.** Країна у системі міжнародних відносин. Основні напрями зовнішнього курсу за правління останніх урядів. Зовнішній курс країни до і після виходу з Європейського союзу.

**Тема 6. Міжнародний курс Франції.** Зовнішньополітичний курс країни за правління правих і соціалістів: спроба порівняльного аналізу. Міжнародні пріоритети Парижу на сучасному етапі.

**Тема 7. Особливості зовнішнього курсу ФРН.** Основні вектори міжнародної політики країни. Участь Берліну у північноатлантичній системі безпеки і європейських інтеграційних процесах.

**Тема 8. Зовнішня політика Італії.** Еволюція зовнішньополітичної стратегії Риму. Участь країни у північноатлантичній системі безпеки та європейських інтеграційних процесах.

### **Рекомендована література**

#### **Основна література**

1. Макаренко Є. А., Погорська І. І., Рижков М. М. Америка і Європа у сучасних міжнародних трансформаціях. К.: Центр вільної преси, 2014. 472 с.
3. Зовнішня політика у постбіполярному світі (аналіз. проблеми. прогнози) / За ред. Троян С.С. К., 2014. 189 с.

5. Макаренко Є. А., Погорська І. І., Рижков М. М., Чекаленко Л. Д. та ін. Америка і Європа у сучасних міжнародних трансформаціях. К.: Центр вільної преси, 2014. 472 с.
6. Пронь С.В. Міжнародні відносини та зовнішня політика: системна історія 1914–2014 років: навч. посіб. Миколаїв: Іліон, 2014. 243 с.
7. Самойлов О.Ф. Глобалізація як культурно-історичне явище (кінець ХХ – початок ХХІ ст.). К.: КиМУ, 2015. 282 с.
8. Стратегічне партнерство в зовнішній політиці США, ЄС та країн латиноамериканського регіону: зб.н.п. / За заг. ред. к.і.н., доц. С.В. Толстова. К.: ДУ «Інститут всесвітньої історії НАН України», 2016. 145 с.
9. Троян С. С. Зовнішня політика у постбіполярному світі (Аналіз. Проблеми. Прогнози). К., 2014. 189 с.

#### Допоміжна література

1. Андріянова Н. М. Трансформація діяльності НАТО після закінчення "холодної війни". Збірник наукових праць Центру воєнно-стратегічних досліджень Національного університету оборони України імені Івана Черняхівського. 2018. № 1. С. 113–119. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpcvdsd\\_2018\\_1\\_21](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Znpcvdsd_2018_1_21)
2. Арзаканян М. Ц. История Франции: учебник для вузов. М. Ц. Арзаканян, А. В. Ревякин, П. Ю. Уваров. Москва: Дрофа, 2005. 474 с.
3. Атлангириев И. Динамика развития внешней политики Италии в конце ХХ – начале ХХІ вв. Диссертации по гуманитарным наукам. URL: <http://cheloveknauka.com/dinamika-razvitiya-vneshney-politiki-italii-v-kontse-xx-nachale-xxi-vv#ixzz5viTOad00>
4. Баверез Н. Падающая Франция. URL: [http://www.globalaffairs.ru/book/n\\_3244](http://www.globalaffairs.ru/book/n_3244)
5. «Белая книга» об обороне и национальной безопасности Франции. URL: <http://stranovedenie.info/belaya-kniga-ob-oborone-i-nacionalno>
6. Битар К. Две навязчивые идеи Франции: Германия и упадок URL: [http://www.inoforum.ru/inostrannaya\\_pressa/dve\\_navyazchivye\\_idei\\_francii\\_germaniya\\_i\\_upadok](http://www.inoforum.ru/inostrannaya_pressa/dve_navyazchivye_idei_francii_germaniya_i_upadok)

7. Вдовиченко В. Взаємозв'язок атлантизму та європеїзму у зовнішній політиці Італії (1992-2001 рр.). Міжнародні зв'язки України: наукові пошуки і знахідки. 2012. Вип. 21. С. 244–265. URL: [http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mzu\\_2012\\_21\\_16](http://nbuv.gov.ua/UJRN/Mzu_2012_21_16)
8. Габро І. Особливості використання засобів та інструментів медіа-дипломатії в зовнішній політиці Великобританії та Німеччини. Міжнародні відносини. 2017. № 15. URL: [http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pol\\_n/article/view/3124](http://journals.iir.kiev.ua/index.php/pol_n/article/view/3124)
9. Джуліані Ж. Д. Розчаровані європейці, або як Франція дивиться на кризу у Європі. Зовнішні справи: Суспільно-політичний журнал. 2013. № 6. С. 19.
10. Европейский союз – ведущая интеграционная группировка мира. URL: <http://www.grandars.ru/student/mirovaya-ekonomika/es.html>
11. Игнатченко И. Саркози примеряет треуголку Бонапарта URL: [http://nvo.ng.ru/wars/2011-07-22/12\\_france.html](http://nvo.ng.ru/wars/2011-07-22/12_france.html)
12. Италия в начале XXI века. Сборник статей по итогам конференции. (ИМЭМО РАН, 1 декабря 2014 года). Москва: ИМЭМО РАН. 154 с. URL: [https://www.imemo.ru/files/File/ru/publ/2015/2015\\_005.pdf](https://www.imemo.ru/files/File/ru/publ/2015/2015_005.pdf)
13. Італія у другій половині ХХ – на початку ХХІ ст. Всесвітня історія. Навчальний посібник. URL: [https://pidruchniki.com/1577111540940/istoriya/italiya\\_drugiy\\_polovini\\_pochatku\\_xxi](https://pidruchniki.com/1577111540940/istoriya/italiya_drugiy_polovini_pochatku_xxi)
14. Кіндратець О. М. Зміна ролі міжнародних організацій в умовах глобалізації. URL: <http://sevntu.com.ua/jspui/bitstream/123456789/1839/1/politiolog.52.2003.88-97.pdf>
15. Ковлер А. Европейская интеграция: впечатляющие результаты «федерализации» и обостряющиеся проблемы. Труды Института государства и права Российской академии наук. (Политика и политические науки). 2016. С. 35–60. URL: <https://cyberleninka.ru/article/v/evropeyskaya-integratsiya-vpechatlyayuschie-rezultaty-federalizatsii-i-obostryayuschiesya-problemy>
16. Копійка В. В. Великобританія у Європейському Союзі: очікування та наслідки. Науковий вісник Дипломатичної академії. 2001. Вип. 5. С. 169–176.
17. Копійка В., Шинкаренко Т. Європейський Союз: заснування і етапи становлення: Навчальний посібник. К.: Либідь, 2002. 448 с.

18. Косенко С. «Мягкая сила» как фактор культурной дипломатии Франции. Знание. Понимание. Умение. 2014. № 1. С. 114–125. URL: <https://cyberleninka.ru/article/v/myagkaya-sila-kak-faktor-kulturnoy-diplomatii-frantsii>
19. Крушинський В. Ю. Британська Європа чи Європейська Британія. Великобританія в європейських інтеграційних процесах. К.: ВПЦ “Київський університет”, 2003. 214 с.
20. Кулиш Я. Актуальные проблемы интеграции стран Западной Европы. URL: <https://cyberleninka.ru/article/v/aktualnye-problemy-integratsii-stran-zapadnoy-evropy>
21. Луценко А. В., Піскорська Г. А. «М’яка сила» в сучасній геополітиці. К., 2011. 216 с.
22. Малиновська Н. В. Зовнішньополітична стратегія Франції в багатопольному світі на зламі ХХ – ХХІ століття. Вісник НТУУ «КПІ». Політологія. Соціологія. Право. Випуск 2 (22). 2014. С. 144–148. URL: [http://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/17095/1/20\\_Malynovska.pdf](http://ela.kpi.ua/bitstream/123456789/17095/1/20_Malynovska.pdf)
23. Манжулина О. Основы эффективности. Стратегия России. № 3. 2006. URL: <http://sr.fondedin.ru/>
24. Матвеев В. М. Дипломатическая служба США. Москва: Междунар. отношения, 1987. 192 с.
25. Нагорнов В. А. «Мягкая сила» по-французски. Вестник международных организаций 2014. Т. 9. № 2. С. 167–189. URL: <https://iorj.hse.ru/2014-9-2/125048873.html>
26. Норина Д. Эволюция внешней политики Франции в ХХІ в. Екатеринбург, 2017. 129 с. URL: <http://elar.uspu.ru/bitstream/uspu/5731/1/21Norina.pdf>
27. Обичкина Е. О. Франция на рубеже ХХ – ХХІ веков: кризис идентичности. Москва: МГИМО, 2003. 137 с.
28. Основные этапы Европейской интеграции после второй мировой войны. URL: [http://www.ipolitics.ru/articles/exams/istoriia/osnovniie\\_etapii\\_evropejskoj\\_integratsii\\_posle\\_v.shtml](http://www.ipolitics.ru/articles/exams/istoriia/osnovniie_etapii_evropejskoj_integratsii_posle_v.shtml)

29. Основные этапы развития интеграционных процессов в Европе. URL: <https://lawbook.online/evropeyskoe-pravo-uchebnik/osnovnyie-etapyi-razvitiya-integratsionnyih-58188.html>
30. Питухина М. Европейский вектор внешней политики Италии в конце XX – начале XXI века: проблемы и перспективы: диссертация ... кандидата политических наук: 23.00.04. С.-Петербург. гос. ун-т. Санкт-Петербург, 2008. 158 с. URL: <http://www.dslib.net/glob-razvitie/evropejskij-vektor-vneshnej-politiki-italii-v-konce-xx-nachale-xxi-veka-problemy-i.html>
31. Погорська І. І. США: місія здійснима? Праксеологія творення глобального світу. Київ: Грамота, 2009.
32. Погорська І. І., Лакішик Д. М. Зовнішня політика адміністрації Б. Обама в контексті американського глобального лідерства. Проблеми міжнародних відносин. К.: КиМУ, 2011. Вип. 2. С. 179–192.
33. Погорська І. І., Лакішик Д. М. Стратегічний старт нової американської адміністрації. Зовнішні справи. 2009. № 4. С. 13–16.
34. Подцероб А. Б. Барак Обама и политика США на Ближнем Востоке. Институт ближнего Востока. URL: [www.iimes.ru/rus/stat/2009/28-06-09a.htm](http://www.iimes.ru/rus/stat/2009/28-06-09a.htm).
35. Резолюция 1973. Совет Безопасности ООН. 2011. URL: <http://daccess-dds-ny.un.org/doc/UNDOC/GEN/N11/268/41/PDF/N1126841.pdf>
36. Розумюк В. Культурно-пропагандистський вимір сучасної зовнішньої політики США. Українська національна ідея: реалії та перспективи розвитку. Львів: Львівський національний політехнічний інститут, 2006. Вип. 17. С. 28–33.
37. Садовенко А. П. Франція на порозі XXI століття. К.: Товариство «Знання» УРСР, 1991. 48 с.
38. Севекіна О. На відміну від ідей інтеграції. Президентські вибори у Франції як референдум для Європейського Союзу щодо його подальшого розвитку. Політика і час. 2002. №6. С. 12–19.
39. Сущенко Р. Зовнішня політика Франції: нові пріоритети, старі підходи (28.08.2015). Укрінформ. URL: <https://www.ukrinform.ua/rubric-sushchenko/2119019-zovnisna-politika-francii-novi-prioriteti-stari-pidhodi-28082015.html>

40. Тищенко-Тишковець О. М. Трансформація публічної дипломатії Сполучених Штатів Америки: від легітимізації «жорсткої сили» до побудови діалогу зі світом. Вісник Національного технічного університету України «Київський політехнічний інститут». Політологія. Соціологія. Право: Зб. наук. праць. К.: ІВЦ «Політехніка». 2009. № 4. С. 28–32.
41. Тренин Д. Европейская безопасность от «лишь бы не было войны» до поиска нового равновесия. Москва, 2018. 30 с.
42. Трофименко М. Британська Рада як інструмент публічної дипломатії Великої Британії. URL: [https://www.researchgate.net/publication/325945595\\_Britanska\\_Rada\\_ak\\_instrument\\_publicnoi\\_diplomatii\\_Velikoi\\_Britanii](https://www.researchgate.net/publication/325945595_Britanska_Rada_ak_instrument_publicnoi_diplomatii_Velikoi_Britanii)
43. Трофименко М. Традиційна та публічна дипломатія Великої Британії. Вісник Маріупольського державного університету. 2014. Серія Політологія і історія. Вип. 10. С. 123–133. URL: [http://repository.mdu.in.ua/jspui/bitstream/123456789/484/1/trad\\_ta\\_publicnaya\\_diplomatiya.pdf](http://repository.mdu.in.ua/jspui/bitstream/123456789/484/1/trad_ta_publicnaya_diplomatiya.pdf)
44. Уткин А. И. Американская стратегия для XXI века. М.: Логос, 2000.
45. Филимонов Г. «Мягкая сила» культурной дипломатии США. Москва: РУДН, 2010. С. 105.
46. Франция. В поисках новых путей. Москва: Издательство «Весь Мир», 2007. 624 с.
47. Харитонова Е. «Мягкая сила» Великобритании: сравнительный анализ механизмов, инструментов и практик. URL: [http://www.bfro.be/ru/mjagkaja-sila-velikobritanii-sravnitel-nyj-analiz-mehanizmov-instrumentov-i-praktik.html?cmp\\_id=142&news\\_id=22265](http://www.bfro.be/ru/mjagkaja-sila-velikobritanii-sravnitel-nyj-analiz-mehanizmov-instrumentov-i-praktik.html?cmp_id=142&news_id=22265)
48. Цветкова Н. Публичная дипломатия США от мягкой силы к диалоговой пропаганде. Международные процессы. Том 13. № 3. С. 121–133. URL: <http://intertrends.ru/system/Doc/ArticlePdf/1248/A7xHW3zLY9.pdf>
49. Чекаленко Л. Світові інтеграційні процеси в умовах трансформації міжнародних систем: Навчальний посібник. М. А. Кулініч, Н. О. Татаренко, В. Г. Ціватий, за наук. ред. Л. Д. Чекаленко. К.: ДАУ, 2013. 628 с.

50. Шевчук О.В. Зовнішньополітичні пріоритети адміністрації Б.Обами. Наукові праці [Чорноморського державного університету імені Петра Могили]. Сер.: Політологія, 2013. т. Т. 212. Вип. 200. С. 9–13.
51. Шергін С.О. Тихоокеанська стратегія Вашингтона: від Клінтона до Обами. Дослідження світової політики. 2011. Вип. 4 (57). С. 28–36.
52. Ширяев Б. А. Внешняя политика США. Принципы, механизмы, методы. Санкт-Петербургский гос. ун-т. Кафедра международных отношений. 2-е изд. Санкт-Петербург: Издательство С.-Петербургского ун-та, 2007. 442 с.
53. Яковенко Н. Л. Велика Британія в сучасній системі міжнародних відносин: заявка на європейське лідерство. К.: Наук. світ, 2003. 227 с.
54. Cull N. The Future Of American Cultural Diplomacy. University of South California. URL: <http://uscpublicdiplomacy.org/>
55. Discours de M. Jacques CHIRAC, Président de la République, devant le comité des Présidents de l'Assemblée parlementaire de l'UEO et les auditeurs de l'IHEDN. Palais de l'Elysée, 30 mai 2000. URL: [http://www.jacqueschiracasso.fr/archiveselysee.fr/elysee/elysee.fr/francais/interventions/discours\\_et\\_declarations/2000/mai/fi002626.html](http://www.jacqueschiracasso.fr/archiveselysee.fr/elysee/elysee.fr/francais/interventions/discours_et_declarations/2000/mai/fi002626.html)
56. Kiehl W. (ed.). America's Dialogue with the World. Washington DC: Public Diplomacy Council. 2006. URL: <http://www.nyu.edu/>
57. Operation Odyssey Dawn (Libya): Background and Issues for Congress. March 30, 2011. URL: <http://fas.org/sgp/crs/natsec/R41725.pdf>
58. Under Secretary for Public Diplomacy and Public Affairs. U.S. Department of State. Режим доступу: <http://www.state.gov/>
59. What is Public Diplomacy? The USC Center on Public Diplomacy. URL: <http://uscpublicdiplomacy.org/>

**Посилання на інформаційні ресурси в Інтернеті, відео-лекції, інше методичне забезпечення**

1. Організація північноатлантичного договору. URL: <https://www.nato.int/cps/uk/natohq/index.htm>

2. Представництво України при Європейському Союзі та Європейському Співтоваристві з атомної енергії. URL: <https://ukraine-eu.mfa.gov.ua/ua>
3. European Union Portal. URL: [https://en.wikipedia.org/wiki/Portal:European\\_Union](https://en.wikipedia.org/wiki/Portal:European_Union)
4. European Union. URL: <https://europa.eu/>
5. NAFTA.now.org. URL: <http://www.naftanow.org/>

## 2. Плани семінарських занять

№ з/п	Назва теми
1	Країни Європи та Північної Америки у світовій системі міжнародних відносин <ol style="list-style-type: none"> <li>1. Місце Західної цивілізації у сучасній системі міжнародних відносин</li> <li>2. Західний світ як чинник міжнародних відносин: основні концептуальні підходи</li> <li>3. Центри тяжіння у зовнішньополітичних процесах: загальна характеристика</li> </ol>
2	Інтеграційні процеси і проблеми безпеки в регіоні <ol style="list-style-type: none"> <li>1. Основні напрями зовнішнього курсу ЄС</li> <li>2. Інтеграційні процеси на теренах Північної Америки</li> <li>3. НАТО як чинник міжнародної політики</li> </ol>
3	Зовнішня політика США <ol style="list-style-type: none"> <li>1. Зовнішньополітична стратегія США в умовах глобального домінування.</li> <li>2. Методи зовнішньої політики США.</li> <li>3. Порівняльний аналіз зовнішнього курсу адміністрації Б. Обама і Д. Трампа.</li> </ol>
4	Зовнішня політика Канади <ol style="list-style-type: none"> <li>1. Основні напрями міжнародного курсу країни</li> <li>2. Зовнішня політика Канади за правління консерваторів</li> <li>3. Міжнародний курс Оттави за правління ліберального уряду Д. Трюдо</li> </ol>
5	Міжнародна політика Великої Британії <ol style="list-style-type: none"> <li>1. Зовнішньополітичний курс Лондону за правління уряду Е. Блера</li> <li>2. Основні напрями міжнародної політики кабінетів Г. Брауна і Д. Кемерона</li> <li>3. Стратегії розвитку британської зовнішньої політики за правління урядів Т. Мей і Б. Джонсона</li> </ol>
6	Зовнішня політика Франції <ol style="list-style-type: none"> <li>1. Основні напрями зовнішньої політики Парижу за резидентства</li> </ol>

	Н. Саркозі 2. Міжнародний курс Парижу за резидентства Ф. Олланда 3. Порівняльний аналіз зовнішнього курсу Франції за правління Ф. Олланда і Е. Макрона
7	Зовнішньополітичний курс ФРН 1. Основні вектори зовнішньої політики ФРН 2. Партнерство в рамках НАТО і ЄС 3. Взаємини ФРН з США
8	Зовнішня політика Італії 1. Зовнішня політика Італії у рамках ЄС і Ради Європи 2. Середземномор'я як пріоритетний напрям регіональної політики Італії 3. Взаємовідносини Риму з США, РФ і азійськими країнами
Усього годин	

### 3. Завдання для самостійної роботи

№ з/п	Види та зміст роботи
1	Вивчення літератури з теми «Країни Європи та Північної Америки у світовій системі міжнародних відносин»
2	Вивчення літератури з теми «Інтеграційні процеси і проблеми безпеки в регіоні»
3	Вивчення літератури з теми «Зовнішня політика США»
4	Вивчення літератури з теми «Зовнішня політика Канади»
5	Вивчення літератури з теми «Міжнародна політика Великої Британії»
6	Вивчення літератури з теми «Зовнішня політика Франції»
7	Вивчення літератури з теми «Зовнішньополітичний курс ФРН»
8	Вивчення літератури з теми «Зовнішня політика Італії»
Разом	

### 3. Завдання семестрових екзаменів (письмових залікових робіт):

1. Розпад СРСР і формування нової системи міжнародних відносин.
2. Зміст Лісабонської угоди (2007 р.).
3. Чинник кризи 2008 р. у інтеграційних процесах.
4. Передумови і причини Grexit і Brexit.
5. Зовнішньополітичний курс уряду Т. Мей.
6. Основні напрями зовнішньої політики уряду Б. Джонсона.

7. Угода НАФТА 1994 р. та її завдання.
8. Структура організації НАФТА.
9. Наслідки створення НАФТА.
10. Зовнішньополітичний курс Канади.
11. Зовнішньополітичний курс США за правління адміністрації Б. Обами.
12. Міжнародна політика Вашингтона за правління адміністрації Д. Трампа.
13. Створення Ради північноатлантичного співробітництва (РПАС) у 1991 р. Мюнхенська програма 2005 р.
14. Нова стратегічна концепція Альянсу «Активна участь, сучасна оборона» (2010 р.). Лісабонський саміт НАТО 2010 р. і його рішення.
15. Чиказький саміт НАТО і стратегія стримування агресії РФ.
16. Варшавський саміт 2016 р. і його рішення.
17. Еволюція зовнішньополітичного курсу США у XXI ст.
18. Участь Канади у північноатлантичній системі безпеки.
19. Канада в інтеграційних процесах Північної Америки.
20. Велика Британія у системі міжнародних відносин.
21. Зовнішньополітичний курс Франції.
22. Основні вектори міжнародної політики ФРН.
23. ФРН в європейських інтеграційних процесах.
24. Напрями зовнішньополітичних взаємин Італії.
25. Італія в інтеграційних процесах Європи.

## Зразок залікового білету

Харківський національний університет імені В. Н. Каразіна

Факультет міжнародних економічних відносин та туристичного бізнесу

Спеціальність «Міжнародні відносини, суспільні комунікації та регіональні студії»

Спеціалізації «Міжнародні відносини та регіональні студії: європеїстика»,  
«Міжнародні відносини та регіональні студії: сходознавство»

Семестр 1

Форма навчання денна

Рівень вищої освіти (освітньо-кваліфікаційний рівень): магістр

Навчальна дисципліна Зовнішньополітичні процеси в країнах Європи та Північної Америки

### ЗАЛІКОВИЙ БІЛЕТ (ЗАВДАННЯ) №1

1. Розпад СРСР і формування нової системи міжнародних відносин (20 балів)
2. Чиказький саміт НАТО і стратегія стримування агресії РФ (20 балів)

Затверджено на засіданні кафедри туристичного бізнесу  
протокол № \_\_ від «\_\_» \_\_\_\_\_ 20\_\_ р.

Завідувач кафедри \_\_\_\_\_ (А. Ю. Парфіненко)

Екзаменатор \_\_\_\_\_ (Д. В. Миколекно)